

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
18:00	17:37	16:36	תל אביב
18:05	17:41	16:35	ירושלים
17:57	17:34	16:33	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

ראש השנה לאילנות

מה יש לנו ללמוד מיום ט"ו בשבט ומדוע נמשל האדם לעץ?

ברכות בכוונה

בירושלים של מעלה, התגוררה אשה אלמנה ומבוגרת, שהיתה בעלת ייסורים ומכאובים קשים. בגילה המתקדם כבר סבלה ממספר מחלות בעת ובעונה אחת, ובכל עת היתה מתייסרת וכאובה...

המהר"ל דיסקין זצ"ל, שהתגורר באותה עת בירושלים, נהג לעלות לביתה מדי ערב חג, לברכה בברכת החג בפנים מאירות ומלבבות ולשמח את לבה. קבלת פני הרב גרמה לה להתרגשות ולשמחה, והיא התאמצה לקבל את פני הרב בכבוד ככל יכולתה, ולהשתדל להיראות בפניו בצורה מכובדת, למרות מצבה הלא נעים... באחד החגים, בעלות המהר"ל דיסקין לבקרה, הופתע לשמוע את בקשתה: 'ברכני נא הרב בברכה לאריכות ימים ושנים' -

לא הצליח הרב לכבוש את הפתעתו, ושאל בקול: 'לו היית מבקשת ברכה לרפואה, כי אז ניחא. לו היית מבקשת ברכה להטבה במצבך - גם ניחא. אך ברכה לאריכות ימים? בשביל מה? הן כבר זכית לחיים ארוכים, יש לך דור ישרים מבורך, ואת סובלת ומסובבת בייסורים קשים. לשם מה ברכה לאריכות ימים?!'

חייכה האשה חיוך נוגה, והשיבה: 'יאמין לי כבוד הרב כי הצדק אתו. בגילי, קשה להאמין כי חיי ישתפרו, ובכל זאת, אני מבקשת עוד שנות חיים... הידוע הרב למה?'

המהר"ל שחק, האשה השתעלה קלות, והמשיכה: 'אסביר לכבודו. פעם בשבוע, מגיעה האחות הסועדת אותי, רוחצת את גופי, מנקה את סביבתי, ומזכה אותי בכמה דקות של נקיות. באותם רגעים אני יכולה לזכות לברך ברכה אחת או שתיים, ואכן, אני ממחרת נוצל את ההזדמנות ולברך...

בשביל ברכה אחת, אפילו בשביל ברכה אחת! כדאי לי לסבול עוד שבוע שלם של צרות ומכאובים בחיי, כדי שבסוף השבוע אוכל לברך עוד ברכה אחת, לומר עוד פעם אחת 'ברוך אתה השם אלוקינו... שהכל נהיה בדברו!' סיימה האשה בהתרגשות...

אם זכינו ביכולת לברך, לא ברכה אחת, לא פעם בשבוע - מדי יום! יותר ממאה פעמים! - כמה נודה בהתרגשות על כי זכינו לכך, נעריך את הזכות הזו, ונברך את הברכות בכוונה רבה ובצורה הראויה!

ללכת, מה אני כבול, מה הבית סוהר הזה והוא שואף להתנתק מן הענף, לעוף באוויר, לעוף ברוח, חופשי ומאושר ולהרגיש כמו ציפור. נתאר לעצמנו שהעלה מצליח להתנתק מן הענף והרוח לוקחת אותו והוא עולה ויורד, הוא עף ומסתכל על העלים בעץ, מסכנים אומללים כלואים בעץ ולא זזים, אני עולה ויורד איזה יופי לי, חופשי ומאושר.

והנה כשהוא נופל מתחת לעץ אז הוא הולך ומתייבש ורואה את החברים שלו על העץ הולכים ופורחים ומלבלבים, אז הוא מבין ומגיע למסקנה שעלה לעולם לא יכול להיות ציפור, כדי שעלה יפרח וילבלב חייב להיות מחובר לאילן ולשורשים שבתוך האדמה. כך אדם חושב אני חופשי ומאושר, מה יש בתוך הישיבה בתוך ארבע קירות, מה יצא ממני? תן לטייל כמו ציפור בעולם אבל כשמגיע הרגע שהוא נח על הרצפה הוא מרגיש מתייבש, לבד ואומלל.

אדם שמתנתק מן התורה והולך למזרח

רחוק או לעולם הגדול והוא חושב

אני מטייל לעולם והולך לעשות

חיים, הוא הולך לעשות מוות ולא

חיים, ככה העלה הזה חושב שהוא

עף באוויר, איזה כיף לי אני עולה

ויורד, אבל הוא לא יודע שהוא הולך

עוד מעט להתרסק, למות ולהתייבש,

עד שבא מטאטא הרחובות וזורק אותו

לאשפה.

אומר דוד המלך בתהילים: "שתולים בבית ה' בחצרות אלוקינו יפריחו", שתולים בבית ה' זה כמו עלה שתול ומחובר על העץ, אדם ששתול בבית ה' הרי הוא מחובר לאבות הקדושים, הוא מחובר לתורה הקדושה, הוא כמו עץ שתול על פלגי מים, יש לו שורשים עמוקים בתוך האדמה עד אברהם אבינו. אותו עלה ירוק מחובר לעץ פורח ומלבלב, אומר דוד המלך, "בחצרות אלוקינו", הוא אומנם עובד תוך חצרות ה', בתוך בית מדרש, הוא לא הולך ומסתובב בעולם אבל "יפריחו", הוא פורח. אדם שהוא מחובר לשורשים שלו לאבות הקדושים ולתורה הקדושה הוא פורח, הוא מלבלב והוא מצליח, והוא זוכה בעולם הזה להיות האדם המאושר ביותר עלי האדמות.

שבוע יחול יום ט"ו בשבט, כולנו יודעים ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות, למעשה זה לא חג רק ר"ה לאילנות, יש השוואה גדולה בין האדם לאילן, כמו שכתוב "כי האדם עץ השדה". וכמו שעץ צריך טיפול מיוחד, השקיה, טיפוח, גיזום הענפים והקוצים כדי כשיגדל לעץ חסון ויניב פירות מתוקים ועסיסיים, כך האדם, האדם כדי שיתפתח לאדם בעל מידות טובות, לאדם שיהיה מאושר בעולם הזה, צריך טיפול מיוחד.

מה זה אדם? מלשון אדמה, אדם נברא מן האדמה, כמו שאם רוצים לזרוע באדמה קשה, אדמה סלעית, צריך לחרוש אותה, להשקות אותה, לזבל אותה לזרוע ואז ודאי יגדלו פירות טובים כמו שצריך, כך האדם צריך להשקיע - וכפי ההשקעה ככה התוצאות. דוד המלך אומר: "והיה כעץ שתול על פלגי מים", אין מים אלא תורה, עץ בלי מים מתייבש, עץ בלי מים הולך לאיבוד. ט"ו בשבט הוא גם חג לאדם "כי האדם עץ השדה", עץ בלי מים הוא מתייבש, אין מים אלא תורה, אדם בלי תורה הולך לאבדון, על ידי לימוד תורה ועל ידי לימוד המוסר אדם מתקן והופך את כל המידות הרעות שלו, הופך אותם למידות טובות, הופך למלאך עלי אדמות. אדם שאין לו מים, אין לו תורה ומוסר אז הוא לא רחוק מלהיות חס וחלילה ה' ירחם פרא אדם.

עץ כדי שיצמח טוב חייבים לגזום ממנו את כל הענפים השוטים, כך אדם צריך להתרחק מחברה רעה, משכנים רעים, אין דבר שמקלקל את האדם כמו חברה רעה, תגיד לי מי החברים שלך אני אגיד לך מי אתה, "לא לחינם הלך הזרזיר אצל העורב אלא מפני שהוא מינו".

הרמב"ם אומר, אדם שחי בדור של רשעים מושחתים יגור במערות או במדברות ולא יגור ביניהם, למה כי האדם מושפע מהסביבה שלו כמו שאומר דוד המלך "חבר אני לכל אשר יראוך". כמו שהעץ מחובר לשורשים עמוקים באדמה אז ככה צריכים להיות מחוברים לשורשים שלנו, לאבות הקדושים.

אדם שרוצה להתנתק מן השורשים שלו כמו שאומרים "להיות חופשי ומאושר" הוא דומה לעץ שיש עליו הרבה עלים. ועלה אחד רוצה לצאת, מה זה בית סוהר? כל הזמן קשור לענף, לא יכול לזוז ולא יכול

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אנום לתקיים

אלפי טלמי צארי המרשה

להצלתהם אז לעיני קדושתם

התקשרו עכשיו: 05-04-000-000

לייחוד
ידון חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחיל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן ילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

המפתח לחיים מאושרים

אמא של המורה שאלה אותה האם את הבחורה הצדקנית שעוזרת לבת שלי? היא מאוד התרשמה ממנה, ושמעה רבות מבתה על המידות הטובות של הבחורה. מיד עלה במוחה שידוך מוצלח עבורה. אבא שלה (הסבא של המורה), כאמור הוא ת"ח מפורסם, ואחד מחברי הקהילה שלו היה עשיר גדול בן תורה, והרב היה לומד עמו בחברותא. יום אחד ביקש העשיר מהרב שילמד עם הבן של החברותא, הרב הסכים ולמד עם אותו בן של העשיר. וכאמור, אמא של המורה היתה מגיעה מידי פעם לאבא שלה, ושם היא ראתה את הבחור שלמד חברותא עם אביה.

היא ניגשה אליו ואמרה לו: תשמע, יתכן שמציעים לך הצעות רבות לשידוך, אתה בחור מצוי, גם בחור כשרוני וצדיק וגם עשיר, יש לך כסף, אבל אתה לא דורש כסף. אני רוצה להציע לך בחורה מיוחדת במינה, בעלת מידות נדירות. וידוע ששאלו את הרב שך מה לחפש בשידוך והוא אמר לפני הכל - מידות טובות, אם יש מידות טובות יש הכל, אם אין מידות טובות אז אין כלום.

היא הציעה לו את השידוך ובסוף הם התארסו.

רואים אנו כי השידוך לבחורה הגיע ע"י החסד שהיא עשתה. וכשם שהיא מסרה את הנפש ועשתה את החסד לשם שמים, כך זכתה בזיווג הגון, בחור תלמיד חכם בעל מידות טובות ועשיר.

עשה עמי חסד, ושלח לי את אחת מתלמידותי שמגיעה אלי הביתה ועוזרת לי עם הילדים, ממש במסירות נפש, והכל ללא תמורה.

אמא של המורה התפעלה מאוד ממעשה החסד הנ"ל. יום אחד המורה היתה באפיסת כוחות, הגיעה למצב של כמעט התמוטטות. בעלה ראה שהיא חלשה ובאפיסת כוחות, ואמר לה:

"את חייבת לצאת לנופש להתאוורר קצת. אנו חייבים לצאת כדי שתתחזקי, אך זה לא פשוט לצאת לנופש כשיש שבעה ילדים קטנים בבית".

הם החליטו לבקש מהבחורה עזרה, שתישן אצלם בבית ותדאג לבנים. האמא של הבחורה תטפל בהם והבחורה תגיע בערב ותדאג שילכו לישון, וכך הם יוכלו לצאת להינפש במשך יום שלם.

אמרה להם הבחורה, נכון שאני צריכה ללכת מחר לעבודה מוקדם בבוקר, אבל אני אבקש להגיע לעבודה שעה אחרי הזמן, ואעזור לכם בשמחה. הבחורה הגיעה אליהם הביתה, וסייעה בכל הדרוש.

באותו לילה אחד מהילדים קדח מחוס ולא חש בטוב. הבחורה לא רצתה להתקשר למורה שלה ולספר לה שבנה לא מרגיש טוב, כיון שאם היא תספר לה זה יקלקל לה את כל הנופש. הבחורה, כל הלילה טיפלה במסירות נפש בילד והיתה מתקשרת לאמא שלה כדי לשאול איזה תרופה לתת לו ואיך להרגיע אותו. כאמור, למחרת היא היתה צריכה ללכת לעבודה, אך בבוקר לא היה שייך לשלוח את הילד לגן כיון שהוא היה חולה, אז היא הביאה את הילד לאמא של המורה.

מסופר על בחורה בת 25 מיוחדת במינה, שהיתה מעוכבת שידוך, ועדיין לא מצאה את זיווגה. היא נפגשה עם הרבה בחורים, היו לה הרבה הצעות, אך היא הרגישה שפשוט 'לא הולך', העסק תקוע. היא חשבה לעצמה 'מה עלי לעשות כדי שאני אזכה למצוא את זיווגי במהרה?'

היא התייעצה עם תלמיד חכם קרוב משפחה. אמר לה אותו תלמיד חכם, אני מציע לך לעשות חסד, אני מציע לך להשתדל לא להבליט ולפרסם את מעשה החסד שאת עושה. אם מעשה החסד שתעשי יהיה גלוי ולא ייעשה בצנעה אז זה כמו כרטיסייה מנוקבת, הערך של חסד שמפורסם לא כל כך גבוה בשמים, מכיון שאת מקבלת על מעשה החסד כבוד, וזה מוריד מערך העשייה. אם תעשי חסד עם מישהו שזקוק לעזרתך, ותעשי זאת בצנעה, אז הקב"ה כנגד זה יעשה עמך חסד.

אותה בחורה החליטה לעזור למורה שלה. היו לה שבעה בנים בלי עין הרע, כל שנה היא ילדה בן בחסדי השם. הבנים מלאי מרץ, ב"ה, לטפל בילדים קטנים זה לא קל, ולכן היא קיבלה על עצמה לעזור לאותה מורה - אמא לשבעה ילדים קטנים.

הכל היה ללא תמורה, ולא סיפרה זאת לאף אחד. היא היתה הולכת מידי יום לביתה של המורה, היא ביקשה רק דבר אחד, את מחיר הנסיעה של האוטובוס בחזרה. את מחיר הנסיעה בהלוך לביתה של המורה היא שילמה בעצמה. כמוכן שזה היה ממש חסד עצום והצללה למורה.

אמא של המורה היתה בתו של רב מאוד גדול ומפורסם בירושלים. המורה סיפרה לאמא איך שהקב"ה עוזר לה. היא אמרה לה שאין לי כסף להביא מטפלת שתשמור ותדאג לילדים. הקב"ה

"יום אחד המורה היתה באפיסת כוחות, הגיעה למצב של כמעט התמוטטות..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

הייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות ט"ו בשבט

א. חמישה עשר בשבט הוא ראש השנה לאילנות לענין מעשה היינו פירות שגדלו שליש לפני ט"ו בשבט הם לשייכים לשנה אחת, ופירות שגדלו שליש אחר ט"ו בשבט הם לשייכים לשנה אחרת ואי אפשר להפריש מאחד על השני.

ב. הטעם שבט"ו בשבט קבעו חכמים שהוא ראש השנה לאילנות כיוון שבתקופה זו רוב הגשמים ירדו ורוב פירות הארץ מתחילים לבלבב והוא חג של התעוררות ופריחה של האילנות והצמחים, וזה יום שמתחדש בו כוח האדמה להוציא פירותיה ולהראות את שבחה של ארץ ישראל שנאמר עליה "ארץ חיטה ושעורה וגפן תאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש", ולכן הוא יום של שמחה לעם ישראל.

ג. כתוב בספרים שקבלה מאבותינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר ויפה ומהודר שה' יתברך יזמין לו לצורך חג סוכות, כי ביום זה עולה השרף באילנות והוא כפי הזכות של כל אחד מיישראל, ולכן מה טוב ומה נעים שיתפלל האדם ביום ט"ו בשבט ראשית יסוד הצמיחה שיזמין לו ה' יתברך את פרי העץ הדר (אתרוג) ותפילתו תעשה פירות.

ד. נוהגים בט"ו בשבט לאכול את פירות האילן ובפרט את פירות שבעת המינים, ונוהגים גם להדר ולקחת פרי חדש כדי לברך עליו ברכת "שהחינו", ועורכים שולחן ולומדים משנה או זוהר שמדבר בענין הפרי ואחר כך אוכלים אותו.

ה. אכילת הפירות ביום ט"ו בשבט היא מעין שבח לה' יתברך אשר ברא בעולמו אילנות טובות כדי שיוכלו בני אדם ליהנות מהם, ויום זה שמסמן את השגשוג של האדמה הוא יום חשבון נפש לאדם שיתבונן על מצבו הרוחני ועליו להיות כמו האילנות שהולכים וגדלים כך הוא צריך לדאוג שיהיה במצב תמידי של עלייה ושגשוג ברוחניות וכמו שנאמר "כי האדם עץ השדה".

ו. נאמר בתורה "ארץ חיטה ושעורה וגפן תאנה ורימון ארץ זית שמן ודבש", ולמדו חכמים שאם הביאו לפנינו כמה סוגי פירות של שבעת המינים יש לברך קודם על הפרי שהוא מוקדם יותר בפסוק, ועוד למדו שכל הסמוך למילה "ארץ" בין תיבת "ארץ" הראשונה ובין תיבת "ארץ" השנייה נחשב שהוא יותר מוקדם לחברו ועליו יש לברך קודם.

ז. וכך סדר הקדימה בברכות לשבעת המינים: 1. פת חיטים 2. פת שעורים (וכן כל מיני דגן כגון כוסמת, שיבולת שועל, שיפון, קודמים לכל פירות שבעת המינים בין שהם תבשיל בין שעשו מהם עוגה) 3. זיתים 4. תמרים 5. ענבים 6. תאנים 7. רימונים.

ח. אם יש שני פירות שברכתם שווה ואחד מין הפירות הוא ממין של שבעת המינים, צריך להקדים ולברך על הפרי שהוא משבעת המינים, ואפילו הפרי השני שאינו משבעת המינים חביב עליו יותר מהפרי של שבעת המינים, וכן יש להקדים ולברך על הפרי משבעת המינים אפילו שהוא אינו שלם והפרי שאינו משבעת המינים הוא שלם.

ט. אולם אם יש לפנינו פרי שאינו משבעת המינים והוא פרי חדש שצריך לברך עליו "שהחינו" וגם פרי משבעת המינים יברך קודם על הפרי החדש שאינו משבעת המינים מפני שמברך עליו "שהחינו", ויברך על הפרי כברכתו ואחר כך יברך "שהחינו" ויאכל מן הפרי ויכוון לפטור את הפרי משבעת המינים.

י. אם יש לפני האדם שני פירות שהם ממין שבעת המינים ומין אחד הוא יותר חביב עליו והמין השני הוא מוקדם בפסוק, צריך לברך קודם על המין שהוא מוקדם יותר בפסוק, וכן אם יש שני מינים של פירות משבעת המינים והאחד קודם בפסוק אבל אינו שלם והשני יותר מאוחר בפסוק אבל הוא שלם כגון חצי תאנה, יש להקדים ולברך על הפרי שקודם בפסוק אף על פי שאינו שלם.

יא. אם יש לפני האדם יין ופירות משבעת המינים מעיקר הדין רשאי להקדים ולברך על הפירות לפני שמברך על היין, אולם ראוי להקדים ולברך על היין קודם, אולם אם מונח לפניו יין ופת חיטים או פת שעורים (או כל שאר מיני דגן בין שעשו מהם תבשיל בין שעשו מהם עוגה) לכתחילה יש להקדים ולברך על הפת חיטים או שעורים.

יב. כל דיני קדימה בברכות זה דווקא שמונחים לפניו שני המינים (או יותר) ורוצה לאכול עכשיו משניהם אבל אם אינו רוצה לאכול עכשיו משניהם אף על פי שידע שירצה לאחר זמן לאכול גם ממין השני אינו צריך להקדים את המין השני אף על פי שהמין השני הוא יותר חשוב והוא משבעת המינים, וכן אפילו אם יודע שיביאו לו תוך זמן קצר את המין שהוא קודם לברכה ובדעתו גם לאכול מאותו המין שיביאו לו רשאי להקדים ולברך על המין שמונח לפניו, ואינו חייב להמתין אפילו זמן מועט עד שיביאו לו את המין השני.

יג. כל דין קדימה בברכות היינו לכתחילה, אבל בדיעבד אם טעה והקדים לברך על המין שלא היה צריך להקדימו יצא ידי חובה ואינו צריך לחזור ולברך על המין שהיה צריך להקדימו.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

מה עושים במקרה של פיטורין (המשך)

במקרה של פיטורין ואובדן מקור הפרנסה, חשוב לזכור שכל משבר הוא זמני וחולף.

הוא עשוי להיות קשה וכואב ולהתקדם עוד ועוד לקראת 'שיא' מאיים, אבל במוקדם או במאוחר הוא יחלוף ויבואו זמנים טובים יותר. רבים הם האנשים שביום אחד מצאו את עצמם בלי מקור פרנסה או במשבר של חובות בעקבות פשיטת רגל וכדומה, ואף שלא הצליחו לראות שום אור בקצה המנהרה, אך לאחר שנרגעו מעט והתחילו לחפש דרכים לצאת מהסבך, הצליחו בעזרת ה' למצוא את הדרך מחדש, וחייהם השתנו לטובה.

יתר על כן, רבים הם אלו שעברו מהפך גדול לטובה, דווקא לאחר שנפלו. הם קמו מחדש ועשו פרי, והצליחו עד מאוד, אם בתחום הפרנסה, כאשר חיפשו ומצאו עיסוק חדש שהיה קרוב יותר ללבם או היה משתלם הרבה יותר, אם באופן כללי, כאשר השתנו והתפתחו בתחומים שאפילו לא חלמו עליהם בעבר, אבל ההשגחה אינתה זאת לידם ואופק חדש נגלה לפנייהם.

אין ספק שמצביי משבר אינם דף בספר, שאפשר להעבירו בהינף אצבע. גם לא חולצה שהוכתמה ואפשר להחליפה בקלות או נעליים שנקרעו. ואולם המציאות מלמדת שעם הזמן מתרגלים לכל שינוי, ובידיו של האדם היכולת לזרו את התהליך, לחפש משהו חדש כדי להתעמק ולעסוק בו, וכך לקצר את פרק הזמן הקשה ולהאריך את פרק הזמן הטוב יותר.

פעם ראיתי פתגם נחמד בעניין זה:

החיים הם כמו ספר; יש פרקים עצובים, יש שמחים ויש מרתקים. אבל אם לא תעביר את הדף, לעולם לא תדע מה יש בפרק הבא!

לאור הדברים נביא כמה עצות מעשיות שבכוון להשפיע במידה משמעותית על המצב הקשה שנוצר בעקבות השינוי:

- את הזמן הפנוי שנוצר אפשר לנצל גם לטיפול בדברים שנדחו במשך השנים בגלל חוסר פנאי: תיקונים בבית, מיון מסמכים, תביעת החוזרים כספיים ושאר נושאים פורמליים שאנשים רגילים לדחות עד אין קץ.

- את הזמן שנתפנה חשוב לנצל לחיפוש עבודה חדשה בכל הדרכים המקובלות: מודעות בעיתונים, בירור אצל חברים וידידים וכדומה. אף שאם לא רואים התקדמות עלולים להגיע לתסכול, למעשה לעולם אי אפשר לדעת מנין תבוא הישועה, ואסור להתייאש, כי חברך חבא אית ליה וחברא דחברך חבא אית ליה.

- כאשר מדובר בפרק זמן ממושך, מן הראוי לשקול לנצל את הזמן שהתפנה לפיתוח וללימוד תחום חדש שעשוי להביא שפע ברכה והצלחה ופרנסה חדשה.

בנוגע לשינויים בגיל המעבר בין הילדות לבגרות, למעשה תפקידים של ההורים לאזור מותניהם ולהיות מוכנים לצפוי בגיל זה, ויותר מכך - להכין את ילדיהם וללמדם איך להשלים עם המציאות המשתנה ואיך להתמודד במגוון המצבים שהם עשויים לפגוש בדרכם בחיים. אין זו משימה שמתחילה בגיל הבגרות של הילדים, אלא כבר בהיוולדם. גיל ההתבגרות אינו תופעה מפתיעה אלא מציאות צפויה וידועה מראש פחות או יותר, ועל כן יש להיערך אליו כראוי, הן מבחינת התנהלות ההורים, הן מבחינת העצמת הילדים.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

רעב נכנסתי רעב יצאתי

קרובים ואהובים, לפי גודל שמחתם, כך גם גודל היגון והצרות שלהם. וחוץ מזה יבוא יום שכל אלו יעזבו את קרוביהם ובני ביתם וכולם יהיו בודדים, "ה' בדד ינחנו", אחרי הפטירה כולם יהיו רק עם ה', אין מלוין לו לאדם, לא כסף ולא זהב, לא חברים ולא משפחה.

ועוד עליך לזכור שבשביל לזכות לחיי העולם הבא, לא חייב שתהיה לך משפחה וקרובים, והנסיון שאתה עומד בו כל כך חזק, שהעולם הבא שלך יעבור את כולם, "עין לא ראתה אלקים זולתך!"

אומר רבינו בחיי לאדם הבודד, תחשוב טוב, אם אתה מחפש הנאות העולם הזה, אם כן יותר טוב להיות בלי משפחה אשה וילדים, ואם אתה מחפש הנאות של העולם הבא, גם יותר טוב לך להיות בלי אשה וילדים.

בכל מצב אתה מרויח, אם אתה חי לבד, אתה יכול לקום מתי שתרצה, אף אחד לא יגיד לך מה לעשות. מי שנשוי אשה וילדים יש לו אחריות, אתה צריך לקום מוקדם, לקחת את הילדים ולהחזיק אותם, ללכת לעבודה ולשלם משכנתא, אתה לא יכול להגיד "לא בא לי לעבוד", כי אם לא תעבוד, לא תוכל לשלם את ההוצאות של הדירה והמזונות, וגם צריך לטפל בילדים, רופאים ותרופות בתי חולים והוצאות, פטרו אותך מכל זה! אמרו חז"ל שמי שמתחתן יקשה עליו לעסוק בתורה. "ריחיים בצוארו ויעסוק בתורה"? כי נהפך להיות כמו שור, שכל הזמן מסובב את הריחים.

ומי שמחפש תענוגות עולם הבא, גם עדיף לו בלי אשה וילדים.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר 'שיבת אור דוד' להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

מספרים על שועל רזה שביקש להיכנס לכרם ולא מצא אלא פירצה דחוקה, נכנס בדוחק וראה שם ענבים מדהימים. אכל ואכל שלושה ימים עד שהשמין, וכשביקש לצאת לא יכל עד שצם שלושה ימים ואחר כך יצא בדוחק. עמד השועל מחוץ לכרם ואמר, כרם כרם, מה הועלת לי בענבין המתוקים, כמו שנכנסתי כך יצאתי! אבל אם השועל היה יודע מראש את מצבו, היה זורק ענבים מחוץ לכרם ואפילו את כל הכרם, ואחר כך היה אוכל בלי סוף.

כך כל אדם צריך לדעת שאנחנו בתחנת מעבר חולפת ומהירה, והעיקר הגדול הוא מצבנו בעולם הבא הנצחי.

יש אנשים שבאו לעולם ויש להם אוהבים קרובים וידידים, אשה וילדים, והם מרגישים נחמדים ואהובים על הבריות.

ויש אנשים שהם גלמודים ערירים זרוקים ונטושים, ומרגישים כמו זרים במדינה זרה ועוינת!

גם אנשים כאלו צריכים לדעת שבכל מצב צריכים לעבוד את ה', והסיטואציה הזו היא הכי טובה בשבילו.

הגלמוד הכי גדול שהגיע לגיל ארבעים וחמישים ועדין לא התחתן, רואה מסביבו שכולם עושים מסיבות, ברית, בר מצוה וחתונות, ורק לו אין כלום. והוא טוען "רבונו של עולם איך אני יכול לעבוד אותך בצורה כזו", אומר רבינו בחיי, "תדע לך שיש לך מעלות שאין אותם לאלו שיש להם אשה וילדים".

צריך לזכור תמיד מה ה' רוצה ממני במצב שלי. אם זו התכלית וה' נתן לך את הנסיון, תסתכל כמה קל לך, תסתכל על אלה שיש להם משפחה

האם העלון נמצא בבית הכנסת שלך באופן קבוע?

פרשת שבוע | סיפור | קואצ'ר | הלכות | חינוך ילדים

בוא והצטרף לאלפי המפיצים בכל שבוע את העלון המפואר "אור הפרשה" ושמח את מתפללי בית הכנסת שלך.

לפרטים והרשמה

03-5701212

למפיצים המקדימים זוכים:

כל הפצה של חבילת עלונים 1 יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר לימוד **כל ספר האידרא רבה וזוטא** בקברו של התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי

כל הפצה של 2 חבילות עלונים יזכה את המפיץ בברכה מפי הרה"ג **דניאל זר** שליט"א לאחר **קריאת כל התהילים בליל שבת**

כל הפצה של 3 חבילות עלונים יזכה את המפיץ **בקמיע של כל הזוהר הקדוש**

